

PRZEŁĘKŁY (2) *part praet act*

e jasne.

sg m N przelekły (1). ◇ I przelekłym (1). ◇ [f N przelekła.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. przeleknać.

Który doznał uczucia strachu, lęku, strwożony, przerażony; attonitus, consternatus Calep, Cn; perturbatus Calep; exanimatus, exanimis (metu), exanimus, exsternatus, exterritus, pavidus, perculsus, timore, territus, timefactus, trepidus Cn (2) : Gdy się temu każdy dziwował/ panowie jego pytali go [Attylę]/ czemu się nad zwyczaj swoy tak użytym y łalkawym ábo przelekłym Papieżowi itawil: iż iáko zwyciężony wciekał/ tak wielką korzyść z bogatey ziemie Włofkiew z ręku pufzczaiąc. SkarŻyw 318; Attonitus – Przelękli, zdumiały. Calep 112b; [A pędząc byftrym lotem [strzała] w łamy wierzch vtknęła/ Włtrząfnie się zarázem máłzt/ á skrzydły trzpiatnęła Gołębica przelekła [timuitque exterrita pinnis ales V 505] VergKoch 136].

Synonimy: potrwożony, przerażony, przestraszony, strwożony, wystraszony, zatrwożony.

Cf PRZELEKNAĆ SIĘ, PRZELEKNIONY

SBu